

URZĄD MIEJSKI W BIERUNIU



REFERAT ZARZĄDZANIA
KRYZYSOWEGO

INFORMATOR

BIERUŃ 2012

POŻAR

W przypadku powstania pożaru wszyscy zobowiązani są podjąć działania w celu jego likwidacji:

- o **zaalarmować niezwłocznie, przy użyciu wszystkich dostępnych środków osoby będące w strefie zagrożenia;**
- o **weszać straż pożarną.**

Telefoniczne alarmowanie należy wykonać w następujący sposób: Po wybraniu numeru alarmowego straży pożarnej 998 i zgłoszeniu się dyżurnego spokojnie i wyraźnie podaje się:

- o **swoje imię i nazwisko, numer telefonu, z którego nadawana jest informacja o zdarzeniu;**
- o **adres i nazwę obiektu;**
- o **co się pali, na którym piętrze;**
- o **czy jest zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego.**

Po podaniu informacji nie odkładać słuchawki do chwili potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia.

Przyjmujący może zażądać:

- o **potwierdzenia zgłoszenia poprzez oddzwonienie;**
- o **dodatkowych informacji, które w miarę możliwości należy podać.**

Przystąpić niezwłocznie, przy użyciu miejscowych środków gaśniczych do gaszenia pożaru i nieść pomoc osobom zagrożonym w przypadku koniecznym przystąpić do ewakuacji ludzi i mienia. Czynności te wykonać w taki sposób aby nie doszło do powstania paniki. Do czasu przybycia straży pożarnej kierowanie akcją obejmuje kierownik zakładu pracy /właściciel obiektu/ lub osoba najbardziej opanowana.

Jak ewakuować ludzi i mienie

Celem ewakuacji ludzi jest zapewnienie osobom szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem. Do celów ewakuacji ludzi służą korytarze - poziome drogi ewakuacji i klatki schodowe - pionowe drogi ewakuacyjne z których istnieje możliwość bezpośredniego wyjścia na zewnątrz.

W przypadku zaistnienia pożaru lub innego zagrożenia budynku lub jego części, osoby nie biorące udziału w akcji ratowniczej powinny opuścić strefę zagrożenia. Osoby opuszczające strefę zagrożenia kierują się do najbliższego wyjścia służącego celom ewakuacji zgodnie z oznakowaniem.

W czasie prowadzenia ewakuacji zabronione jest:

- dokonywanie jakichkolwiek czynności mogących wywołać panikę,
- przechodzenie w kierunku przeciwnym do kierunku ewakuacji,
- zatrzymywanie się lub tamowanie ruchu w inny sposób.

Osoby ewakuowane muszą podporządkować się poleceniom ratowników to jest osobom prowadzącym ewakuację: strażacy, pracownikom służby zabezpieczenia obiektu.

Poza ewakuacją ludzi niejednokrotnie zachodzi konieczność ewakuacji mienia.

Celem ewakuacji mienia jest zabezpieczenie cennych przedmiotów oraz ważnych dokumentów przed zniszczeniem lub uszkodzeniem.

Do pomieszczeń, z których należy ewakuować mienie w pierwszej kolejności, jeśli istnieje taka możliwość bez narażenia życia i zdrowia zalicza się:

- pomieszczenia bezpośrednio zagrożone pożarem, w których jest źródło ognia,
- pomieszczenia sąsiednie (w pionie i w poziomie) - możliwość rozprzestrzeniania się pożaru lub uszkodzenia przez działanie wysokiej temperatury i gazów popożarowych (dymu),
- pomieszczenia pod palącym się pomieszczeniem narażone na możliwość zalania w czasie akcji gaśniczej.



POWÓDŹ

Bądź świadomy niebezpieczeństwa powodzi.

Zwłaszcza jeśli mieszkasz na terenie zalewowym, w pobliżu strumienia, rzeki lub poniżej zapory wodnej. Każda nawet najmniejsza rzeka może spowodować podtopienie lub zalanie terenu wokół niej. Zagrożenie powodziowe możliwe jest również na innych obszarach podczas wystąpienia obfitych opadów. wprowadza się, gdy poziom wody w rzece wzrasta do poziomu ostrzegawczego i nadal się podnosi. ogłasza się (z uwzględnieniem warunków lokalnych), gdy poziom wody w rzece osiągnie stan alarmowy a prognoza hydrologiczna przewiduje dalszy przybór wód.

Dowiedz się u władz lokalnych:

- jakie jest zagrożenie i ryzyko powodziowe twojego miejsca zamieszkania, a ponadto gdzie zlokalizowane są miejsca tymczasowego zakwaterowania ewakuowanej ludności, zwierząt, pojazdów i innego mienia;
- rozważ możliwości zabezpieczenia budynku przed powodzią poprzez uszczelnienie drzwi i piwnic materiałami wodoodpornymi;
- ubezpiecz siebie i rodzinę oraz swój majątek;
- zapoznaj się z powodziowymi sygnałami ostrzegania i alarmowania zazwyczaj jest to dźwięk syreny alarmowej, gong lub specjalny sygnał dzwonów kościelnych;
- upewnij się, że wszyscy członkowie Twojej rodziny, zwłaszcza dzieci, wiedzą co robić w razie powodzi; naucz dzieci jak i kiedy wezwać policję, straż pożarną i inne służby ratownicze;
- włącz odbiornik na częstotliwość lokalnej stacji radiowej w celu wysłuchania komunikatów o zagrożeniu i sposobach postępowania;
- miejsca sypialne i najcenniejsze rzeczy przenieś na górne kondygnacje budynku;

PRZED POWODZIĄ

- dowiedz się u władz lokalnych, jakie jest zagrożenie i ryzyko powodziowe Twojego miejsca zamieszkania, a ponadto gdzie zlokalizowane są miejsca tymczasowego zakwaterowania ewakuowanej ludności, zwierząt, pojazdów i innego mienia;
- rozważ możliwości zabezpieczenia budynku przed powodzią poprzez uszczelnienie drzwi i piwnic materiałami wodoodpornymi;
- ubezpiecz siebie i rodzinę oraz swój majątek;

- zapoznaj się z powodziovymi sygnałami ostrzegania i alarmowania zazwyczaj jest to dźwięk syreny alarmowej, gong lub specjalny sygnał dzwonów kościelnych,
- upewnij się, że wszyscy członkowie Twojej rodziny, zwłaszcza dzieci, wiedzą co robić w razie powodzi; naucz dzieci jak i kiedy wezwać policję, straż pożarną i inne służby oraz podmioty ratownicze.

W CZASIE ZAGROŻENIA POWODZIOWEGO

- włącz odbiornik na częstotliwość lokalnej stacji radiowej w celu wysłuchania komunikatów o zagrożeniu i sposobach postępowania;
- miejsca sypialne i najcenniejsze rzeczy przenieś na górne kondygnacje budynku;
- zabezpiecz dokumenty osobiste Twoje i Twojej rodziny aby nie zostały zabrane przez wodę;
- zgromadź w domu niezbędne zapasy żywności oraz wody pitnej;
- przygotuj się do ewentualnej ewakuacji prewencyjnej lub ratowniczej, zapakuj dokumenty i najcenniejsze części dobytku;
- zabezpiecz się w odpowiednią ilość źródeł światła - latarki, świece, zapasowe baterie;
- wyjechałeś, jeśli posiadasz skrzynkę na listy, to zostaw tam info;
- jeśli musiałeś opuścić swój dom, zarejestruj się w punkcie ewidencyjnym w ten sposób łatwiej odnajdzie cię rodzina;
- jeśli poruszasz się własnym samochodem i ugrzęzniesz opuść pojazd. Najlepiej jedź tylko drogami wyznaczonymi przez władze;
- nie chodź po zalanych obszarach;
- postaraj się nie panikować, bądź rozsądny;
- staraj się pomagać innym, w tym podmiotom ratowniczym;
- uzgodnij z domownikami sposoby porozumiewania się w razie rozdzielenia;
- jeśli możesz odeślij dzieci i osoby starsze w bezpieczne miejsce,
- przygotuj się do ochrony swojego domu i dobytku przed skutkami powodzi (przygotuj worki z piaskiem);
- usuń z terenu posesji pojazdy i przenieś je w bezpieczne miejsce;
- usuń z najbliższego otoczenia wszystkie toksyczne substancje, takie jak pestycydy i środki owadobójcze;
- jeśli masz jakieś zwierzęta, znajdź dla nich bezpieczne miejsce;
- pamiętaj, aby w chwili nadejścia powodzi nie były uwiązane i w razie zaistnienia takiej potrzeby, mogły same się uratować, najlepiej jeśli pozwolisz na ich ewakuację prewencyjną;
- jeśli masz dostęp do Internetu, monitoruj prognozy pogody i stanu zagrożenia.

W CZASIE POWODZI

- kiedy pojawi się nagłe zagrożenie powodziowe, wyłącz główne zasilanie elektryczne;
- odłącz sieć gazową i wodociągową, zamknij zasuwy (zawory) sieci kanalizacyjnej, zatkaj kratki ściekowe oraz uszczelnij szambo;
- jeśli posiadasz telefon komórkowy miej go pod ręką;
- włącz radioodbiornik zasilany bateriami na częstotliwość lokalnej stacji radiowej, aby uzyskać najnowsze informacje o sytuacji;
- przygotuj się do ewentualnej ewakuacji. Pamiętaj że osoby dorosłe powinny mieć przy sobie nie więcej niż 50 kg bagażu;
- miej pod ręką apteczkę pierwszej pomocy i niezbędne leki używane przez domowników, niezbędny zapas jedzenia i wody pitnej, ciepłe ubrania, śpiwory i koce(zgromadź je w górnych partiach domu);
- nie używaj w gospodarstwie domowym wody ze studni;
- w przypadku niebezpieczeństwa natychmiast przenieść się na wyżej położone tereny;
- w przypadku nakazu opuszczenia domu, zrób to natychmiast. Dzieciom znajdującym się pod Twoją opieką przypnij do ubrania karteczkę z ich imieniem i nazwiskiem oraz danymi opiekunów;
- jeśli czas pozwoli, zostaw wiadomość dla innych z informacją dokąd i kiedy wyjechałeś, jeśli posiadasz skrzynkę na listy, to zostaw tam wiadomość;
- jeśli musiałeś opuścić swój dom, zarejestruj się w punkcie ewidencyjnym w ten sposób łatwiej odnajdzie cię rodzina;
- jeśli poruszasz się własnym samochodem i ugrzęźniesz na zalanym obszarze, szybko opuść pojazd. Najlepiej jedź tylko drogami wyznaczonymi przez władze;
- jeżeli woda szybko się przemieszcza, nie chodź po zalanych obszarach;
- postaraj się nie panikować, bądź rozsądny, zachowaj trzeźwość umysłu;
- staraj się pomagać innym w tym podmiotom ratowniczym.

PO POWODZI

- słuchaj komunikatów radiowych i telewizyjnych;
- jak najdłużej pozostań poza zasięgiem wód powodziowych i zatorów lodowych;
- nie wracaj do domu dopóki władze nie ogłoszą, że jest to bezpieczne oraz nie zostanie przywrócone zaopatrzenie w wodę pitną, usprawniony system kanalizacji i usunięte odpady;

- sprawdź fundamenty Twego domu czy nie ma pęknięć lub innych uszkodzeń,
- a w przypadku wątpliwości zgłoś to do nadzoru budowlanego, władz samorządowych i do ubezpieczyciela;
- upewnij się, że budynek nie grozi zawaleniem - sprawdź ściany, podłogi, okna i drzwi,
- uważaj na poluzowane tynki i sufity. Budynki, które znalazły się w zasięgu zalania (nie tylko przy głównym nurcie), po ustąpieniu wód mogą zachowywać się niestabilnie;
- sprawdź instalację elektryczną i gazową;
- jeśli to możliwe, przed przystąpieniem do usuwania skutków powodzi w Twoim domu zrób zdjęcia bądź zapis wideo zastanych uszkodzeń. Materiał ten przydatny będzie dla firmy ubezpieczeniowej przy ubieganiu się o odszkodowanie, pomoże udokumentować straty. Wielkość strat powodziowych zgłoś niezwłocznie w firmie ubezpieczeniowej;
- w ramach możliwości włącz się do pomocy w usuwaniu skutków powodzi;
- zalane pomieszczenia zdezynfekuj, wywietrz, wysusz i odmaluj (szczególnie jeśli przechowujesz w nich żywność, przygotowujesz posiłki lub jeżeli przebywają w nich dzieci). Meble odsuń od ścian na co najmniej 20 cm i podnieś minimum 5 cm od podłogi;
- wyrzuć całą żywność, która miała kontakt z wodą powodziową, a do celów spożywczych używaj tylko wody butelkowanej lub dowożonej beczkowozami przeznaczonymi do przewozu wody pitnej.



Zapraszamy do zapoznania się z naszymi poradami jak zachować się w sytuacjach kryzysowych na stronie internetowej UM Bieruń Zakładka: BEZPIECZEŃSTWO

HURAGAN

Jeżeli wiemy, że przyjdzie huraganu na teren gdzie mieszkamy jest nieuniknione:

- odcinamy dopływ prądu oraz gazu w budynku;
- zabezpieczamy wszystkie otwory w budynku, takie jak, np. okna i drzwi (najlepiej zabić je deskami lub drewnianymi płytami) gasimy paleniska w piecach;



Fot. Efekty porywistego wiatru

Jeżeli huragan już do nas dotarł:

- w żadnym wypadku nie wolno przebywać w budynkach jednorodzinnych na wyższych kondygnacjach (najbezpieczniejszym schronieniem jest piwnica, garaż, a w ostateczności parter domu);
- nie wolno podchodzić do okien i wychodzić z budynku;
- w momencie, gdy przebywamy poza terenem zabudowanym, nie wolno chować się pod drzewami (jako schronienie należy wykorzystać istniejące budowle, takie jak, np. most, wiadukt, itp., lub też schować się w zagłębienia terenu, takie jak, np. rów, itp.);
- nie wolno pozostawać na otwartej przestrzeni;
- nie wolno zbliżać się do linii energetycznych;

jeśli podróżujemy samochodem należy bez zastanawiania się przerwać jazdę, ustawić pojazd z dala od przydrożnych drzew i jeżeli można ukryć się w terenie (budynek, most, wiadukt), należy opuścić samochód i to zrobić.

Użądlenia

Jeżeli mamy powody podejrzewać, że użądłony jest uczulony lub jeśli doszło do użądlenia w język, gardło, szyję, podniebienie lub wewnętrzną stronę policzka, przed przystąpieniem do udzielania pierwszej pomocy powinniśmy zadzwonić po pogotowie lub poprosić, by zrobił to ktoś inny.

Żądło najlepiej wyciągnąć pęsetą lub szczypczykami, starając się go nie uciskać. Jeżeli poszkodowany jest uczulony, być może ma przy sobie leki, które trzeba mu pomóc zażyć. Ranę należy zdezynfekować, można też posmarować maścią przeciwobrzękową, lub schłodzić lodem. O ile chory jest przytomny, można mu podać dwie rozpuszczone tabletki wapna medycznego do picia, i kostkę lodu do ssania, aby zmniejszyć uczucie swędzenia i obrzęk dróg oddechowych. Jeśli chory jest uczulony lub doszło do użądlenia w któreś z wcześniej wymienionych miejsc,

Nie wolno zostawiać użądłonego samego, trzeba stale monitorować jego stan. W razie konieczności należy podjąć reanimację.

Zawał serca

Objawami zawału serca mogą być: piekący ból w okolicy mostka, często promieniujący przez ramię do dłoni, uczucie ucisku i dławienia w klatce piersiowej, duszność, silny niepokój, bladość, nieregularny puls, niekiedy nudności i wymioty. Sprawdzamy stan chorego i wzywamy karetkę.

W oczekiwaniu na pomoc choremu należy ułatwić oddychanie, rozluźnić jego odzież, zapewnić dopływ świeżego powietrza. Należy go ułożyć w pozycji odciążającej serce, czyli z lekko podwyższonym tułowiem (np. na wpół opierając go o ścianę). Nie wolno go zostawiać samego w razie potrzeby podjąć reanimację.

Nie wolno: układać chorego na płasko.

Wstrząs anafilaktyczny

Reakcja anafilaktyczna u osoby uczulonej jest odpowiedzią na kontakt z alergenem (mogą to być np.: orzechy, skorupiaki, produkty zbożowe, aspiryna czy wydzielina owadów). Objawia się świądem, rumieniem, obrzękami twarzy i szyi, spadkiem ciśnienia tętniczego, dusznością, niekiedy bólami brzucha, wymiotami i biegunką. Do wstrząsu anafilaktycznego z zatrzymaniem krążenia i oddychania, może dojść w ciągu zaledwie kilkunastu sekund.

U osoby poszkodowanej należy sprawdzić funkcje życiowe i ułożyć ją na plecach z nogami lekko uniesionymi do góry. Zadzwonić po karetkę. Sprawdzić czy przy osobie nie ma leków przeciwhistaminowych lub strzykawki z adrenaliną. W razie konieczności należy podjąć reanimację.

Poparzenia co najmniej drugiego stopnia

Poparzenia drugiego stopnia rozpoznamy po tworzących się na skórze pęcherzach. Jeśli skóra jest sucha, biała lub szara, a chory nie ma w niej czucia, oznacza to, że doszło do poparzeń trzeciego stopnia. Każde oparzenie w okolicy twarzy, dłoni, stóp, szyi, krocza lub zgięcia stawów oraz każde rozległe oparzenie wymaga interwencji lekarza.

Jeśli ubranie poszkodowanego pali się lub tli, trzeba je ugasić, najlepiej przykrywając je np. wełnianym kocem lub kurtką (do tego celu nie używamy gaśnicy, ubrań z włókien syntetycznych i kocy z polaru). O ile ubranie nie wtopiło się w ciało, ostrożnie je zdejmujemy. Jeśli przywarło do skóry, nie odrywamy go na siłę, możemy tylko odciąć kawałki odzieży, które nie przywarły do skóry. Oparzoną część ciała ochładzamy chłodną wodą przez 10-20 minut. Na wyschniętą skórę można nałożyć opatrunek hydrożelowy, a jeśli takiego nie mamy, możemy użyć innego, suchego i jałowego opatrunku.

Nie wolno: smarować oparzeń tłuszczami, przekłuwać pęcherzy, w oczekiwaniu na karetkę podawać poszkodowanemu leków albo zostawiać go samego.

Utonięcie/podtopienie

Po wstępnej ocenie sytuacji należy wezwać karetkę lub poprosić kogoś z obecnych, by to zrobił. Zawsze, gdy doszło do wciągnięcia wody do płuc, konieczna jest interwencja lekarska. Tonącego należy w sposób możliwie najbardziej bezpieczny wyciągnąć z wody. Można do tego celu użyć koła ratunkowego, liny, drąga lub osobiście holować poszkodowanego do brzegu. Ale uwaga – nie należy podpływać do przytomnej osoby tonącej od przodu! Może ona wówczas kurczowo złapać ratownika i pociągnąć na dno. Lepiej utrzymywać dystans, odpływając w stronę brzegu, lub podpłynąć od tyłu. Jeżeli poszkodowany jest nieprzytomny, pierwszy sztuczny oddech należy mu podać jeszcze w wodzie, tuż po wyciągnięciu na powierzchnię, kolejne na płytkiej wodzie. Po wyciągnięciu poszkodowanego na brzeg, w razie konieczności, trzeba rozpocząć reanimację. Nie jest do tego konieczne usuwanie wody z przewodu pokarmowego. Dopiero, gdy uda się nam przywrócić krążenie i oddychanie, poszkodowanego należy ułożyć na boku, by mógł bezpiecznie zwymiotować połkniętą wodę. W oczekiwaniu na karetkę trzeba stale kontrolować stan poszkodowanego. Należy go okryć ciepłym kocem lub ubraniem, by zapobiec wychłodzeniu.

Uraz połączony z gwałtownym wypływem krwi

Sprawdzamy stan poszkodowanego: czy jest świadomy, czy oddycha, czy możemy wyczuć tętno. Wzywamy pomoc.

Jeśli mamy do czynienia z krwotokiem z którejś z kończyn, należy ją w miarę możliwości unieść ponad poziom serca, co pomoże zmniejszyć wypływ krwi. Ranę trzeba okryć czystym opatrunkiem (gazą, chustką, przy braku środków opatrunkowych nawet złożoną odzieżą poszkodowanego), przycisnąć go do rany, a następnie ciasno zabandażować. Jeśli krew przesącza się przez opatrunek, nie należy go zdejmować, a nałożyć kolejny i ponownie zabandażować. Jeśli po opatrzeniu kończyna jest biała, zimna, poszkodowany skarży się na ból i drętwienie, oznacza to, że opatrunek jest zbyt ciasny i należy go poluzować.

Krwawienie wewnętrzne bywa poważnym zagrożeniem dla życia i niestety bywa trudne do rozpoznania przez osoby bez przeszkolenia medycznego. Może dawać różne objawy. Niekiedy jest to zmiana barwy skóry na siną, często przyspieszone tętno, bladość, zaburzenia świadomości. Poszkodowany może też płuć lub wymiotować krwią. Taki rodzaj krwotoku może opanować jedynie lekarz. Pierwsza pomoc polega na ułożeniu poszkodowanego z lekko uniesionymi nogami, okryciu go i kontrolowaniu jego stanu do czasu przyjazdu karetki.

Nie wolno: wyciągać ciał obcych tkwiących w ranie (można je ustabilizować np. gazikami, a ranę zabandażować). O ile krwotok można zatamować w klasyczny sposób, poprzez ucisk w miejscu krwawienia, nie ma potrzeby uciskania tętnicy ani zakładania na zranioną kończynę opasek uciskowych. Zbyt wąską opaską uciskową można uszkodzić nerwy, mięśnie bądź naczynia krwionośne poszkodowanego. Stosuje się ją jako ostateczność, a także w razie amputacji – powinna wówczas mieć co najmniej 5cm szerokości.

Powiadamianie służb i ratowanie to nasz obowiązek!

Według polskiego i europejskiego prawa, **każdy z nas ma obowiązek: „podjęcia działań zmierzających do skutecznego powiadomienia o zdarzeniu podmiotów ustawowo powołanych do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego”**, gdy widzi osobę znajdującą się w stanie zagrożenia zdrowotnego lub stanu mogącego to zagrożenie spowodować. Po drugie, mamy prawny obowiązek udzielenia pomocy osobie zagrożonej, w miarę swoich możliwości, o ile przez to nie naraża się na niebezpieczeństwo siebie lub innych.

Podstawowe zabiegi resuscytacyjne u dorosłych

Sprawdź, czy poszkodowany jest przytomny, potrząśnij go za ramię i zapytaj, czy wszystko w porządku. Jeśli nie reaguje, wezwij pomoc. Następnie odwróć go na plecy i udroźnij drogi oddechowe, odginając głowę do tyłu i unosząc żuchwę. Sprawdź, czy nic nie blokuje dróg oddechowych. W ustach lub przełyku może tkwić pokarm lub wymiociny, usuń je. Sprawdź, czy poszkodowany oddycha – zbliż policzek do ust poszkodowanego, obserwuj ruchy klatki piersiowej, staraj się usłyszeć oddech i poczuć go na policzku. Jeśli go nie wyczuwasz, zaalarmuj służby ratownicze, a zaraz potem niezwłocznie rozpocznij resuscytację.



Ułóż nadgarstek na środku klatki piersiowej (na mostku, dwa palce powyżej łuku żebrowego), na nim nadgarstek drugiej ręki. Spleć palce obu dłoni. Uciskaj mostek, zachowując wyprostowane łokcie i przenosząc ciężar ciała na nadgarstki. **Uciśnięcia wykonuj w cyklach 30:2 – 30 uciśnięć, 2 wdechy ratunkowe.** Po każdej serii uciśnięć udrażniaj drogi oddechowe, odginając głowę. Wdech ratunkowy wykonuje się obejmując swoimi ustami usta poszkodowanego i zatykając mu palcami nozdrza. W ciągu minuty powinno się wykonać około trzech cykli.

Resuscytację należy prowadzić do momentu przyjazdu karetki lub do przywrócenia prawidłowego oddechu.

Nie wolno: wykonywać resuscytacji na miękkiej powierzchni, np. łożku. Nie ma potrzeby sprawdzania tętna ani sprawdzania oddechu przy pomocy lusterka. Nie powinno się przerywać resuscytacji w razie złamania żeber, w takim wypadku należy tylko zmniejszyć

Uderzenie pioruna

Rażenie pioruna często powoduje poparzenia, a niekiedy gwałtowne zatrzymanie akcji serca. Bez względu na to, czy poszkodowany jest przytomny, czy nie, należy wezwać karetkę. Do czasu przyjazdu karetki należy w razie konieczności prowadzić reanimację.

Nie wolno: zakopywać ofiary porażenia w ziemi.

CO GMINA ZROBIŁA ABY ZWIĄKSZYĆ BEZPIECZEŃSTWO MIESZKAŃCÓW:

1. Wybudowaliśmy 4 magazyny przeciwpowodziowe;

- Czarnuchowice magazyn piasku i sprzętu ppow;
- Hostel ERG – magazyn sprzętu ppow i kwaterunkowego;
- Kółko Rolnicze Bijasowice – magazyn piasku i sprzętu ppow;
- Oczyszczalnie ścieków Bieruń Stary mag piasku i sprzętu ppow;

2. Zakupiono wyposażenie do magazynów przeciwpowodziowych:

- radiostacje do łączności GZZK;
- nagrzewnicą 1 szt;
- regały, łopaty, taczki, kilofy, worki do piasku oraz folia;
- łóżka polowe 200 szt;
- materace 200 szt;
- koce 400 szt;
- pościel jednorazowa 600 szt;
- wodowskazy oraz 2 szt;
- stacja meteo 1 szt;
- pozyskaliśmy samochód Land Rover od Straży Granicznej;
- wyposażenie magazynów ppow – regały, stojaki;
- folia do uszczelniania wałów 4 rolki, worki do piasku 15 000 szt;
- automatyczne ładowarki do piasku 3 szt;
- namioty pneumatyczne 2 szt;
- hala namiotowa 3m x 9m 1 szt;
- maty brezentowe do zabezpieczenia dachów;
- noktowizor do poszukiwania zaginionych osób 1 szt;
- lornetki 3 szt.

3. Opracowano Plan Operacyjny ochrony przed powodzią gminy Bieruń;

4. W ramach ćwiczenia obronnego przeprowadzonego na terenie Bierunia przetrenowano procedury związane z powiadamianiem służb ratowniczych i sprzętu ewakuacji ludności, uruchomiono namiot medyczny, nawiązano współpracę z miejscowymi przedsiębiorstwami i zakładami opieki zdrowotnej;

5. Gmina rozpoczęła prowadzenie akcji informacyjnej związanej z edukacją ludności na temat zachowania się w sytuacjach kryzysowych, organizowane są spotkania związane z rozpowszechnianiem wiedzy wśród mieszkańców gminy na tematy związane z zachowaniem się w razie wystąpienia zagrożeń;

ABY POPRAWIĆ SYSTEM OSTRZEGANIA I ALARMOWANIA GMINA POPRAWIŁA ISTNIEJĄCY SYSTEM:

- Zakupiono w sumie trzy syreny alarmowe, 20 radiotelefonów o wartości 91 308 złotych.
- Gmina zainstalowała 2 wodowskazy w Mysłowicach i Goczałkowicach oraz stację meteo w Tychach o wartości ok. 50 000 złotych.

Gmina Bieruń w 2011 roku przeznaczyła łącznie 126 352 złotych na zaopatrzenie gminnych magazynów przeciwpowodziowych.

Gmina złożyła wniosek do WFOŚ o 50% dofinansowanie (42,500 zł) kosztów zakupu 2 wodowskazów wraz ze stacją bazową.



Fot. Stacja wodowskazowa.

Na przyszły rok budżetowy planowane są kolejne inwestycje i zakup sprzętu wchodzącego w skład zaopatrzenia gminnych magazynów przeciwpowodziowych w celu systematycznego wzrostu poziomu zabezpieczenia gminy przed powodzią oraz sprawnego usuwania skutków i niesienia pomocy poszkodowanym mieszkańcom gminy w razie jej wystąpienia.

Na rok 2012 zaplanowano również cykl szkoleń dla pracowników Urzędu Miejskiego oraz innych jednostek organizacyjnych podległych Burmistrzowi Bierunia mających za zadanie zwiększyć efektywność ich działań w razie wystąpienia powodzi, w tym sprawność niesienia pomocy wszystkim potrzebującym mieszkańcom Gminy Bieruń.

ZARZĄDZANIE KRYZYSOWE

Bardzo istotnym elementem Polskiej polityki wewnętrznej jest zarządzanie kryzysowe mające na celu zminimalizowanie w jak największym stopniu możliwych strat wynikających z trudnych i nie przewidzianych sytuacji zarówno gospodarczych, politycznych jak i naturalnych.

Zarządzanie kryzysowe w gminie:

Organem właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego na terenie gminy jest wójt (burmistrz, prezydent miasta). Do zadań burmistrza w sprawach zarządzania kryzysowego należy kierowanie działaniami



związanymi z monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie gminy oraz realizacją zadań z zakresu planowania cywilnego. Wśród zadań z planowania cywilnego do obowiązków wójta należeć będzie realizacja zaleceń do gminnego planu zarządzania kryzysowego oraz opracowywanie i przedkładanie staroście do zatwierdzenia gminnego planu zarządzania kryzysowego. Burmistrz na terenie gmin będzie również właściwy do zarządzania, organizowania i prowadzenia szkoleń, ćwiczeń i treningów z zakresu reagowania na potencjalne zagrożenia oraz wykonywania przedsięwzięć wynikających z planu operacyjnego funkcjonowania gmin i gmin o statusie miasta. Wśród kompetencji burmistrza będzie można również wyróżnić przeciwdziałanie skutkom zdarzeń o charakterze terrorystycznym oraz zadania z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej. Swoje zadania burmistrz będzie wykonywał przy pomocy komórki organizacyjnej urzędu gminy (miasta) właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego. Organem pomocniczym burmistrza w zarządzaniu kryzysowym będzie również gminny zespół zarządzania kryzysowego. Jest on powołany przez wójta, który określił jego skład, organizację, siedzibę oraz tryb pracy. Zespół ten wykonuje na obszarze gminy zadania przewidziane dla zespołu powiatowego. W skład gminnego zespołu, którego pracami kieruje burmistrz wchodzić będą osoby powołane spośród osób zatrudnionych w urzędzie gminy, gminnych jednostkach organizacyjnych lub jednostkach pomocniczych oraz pracownicy zespoleń służb, inspekcji i straży, skierowani przez do wykonywania zadań w tym zespole na wniosek burmistrza oraz przedstawiciele społecznych organizacji ratowniczych.

Zarządzanie kryzysowe – to działalność organów administracji publicznej będąca elementem kierowania bezpieczeństwem narodowym, która polega na:

- zapobieganiu sytuacjom kryzysowym,
- przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych działań,
- reagowaniu w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych,
- odtwarzaniu infrastruktury lub przywracaniu jej pierwotnego charakteru.

Definicja ta potwierdza istnienie czterech faz zarządzania kryzysowego, do których należy:

Faza zapobiegania – polegająca na realizacji przedsięwzięć mających na celu zredukowanie prawdopodobieństwa lub całkowite wykluczenie możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowych albo w znacznym stopniu ograniczających ich skutki.

Faza przygotowania – polegająca na podejmowaniu działań planistycznych, na wszystkich szczeblach administracji, dotyczących sposobów reagowania na czas wystąpienia różnego rodzaju sytuacji kryzysowych, umożliwiających wpływ na ich przebieg w celu zmniejszenia negatywnych skutków tych zdarzeń. Faza ta obejmuje również działania mające na celu powiększenie zasobów sił i środków niezbędnych do efektywnego reagowania, zarządzanie, organizowanie i prowadzenie szkoleń, ćwiczeń i treningów z zakresu reagowania na potencjalne zagrożenia.

Faza reagowania – polegająca na podejmowaniu działań w celu udzielania pomocy poszkodowanym, zahamowania rozwoju występujących zagrożeń oraz ograniczenia strat i zniszczeń.

Faza odbudowy – polegająca na realizacji zadań mających na celu przywrócenie zdolności reagowania, odbudowę zapasów służb ratowniczych oraz odtwarzanie kluczowej dla funkcjonowania danego obszaru infrastruktury energetycznej, paliwowej, telekomunikacyjnej, transportowej oraz funkcjonowania innych ważnych usług, np. dostarczania wody.

SPRAWNĄ REALIZACJĘ ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO W GMINIE BIERUŃ WARUNKUJĄ:

- 1) jakość przygotowania Gminnego Planu Zarządzania Kryzysowego;
- 2) znajomość zadań przez osoby funkcyjne Gminnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego;
- 3) środki finansowe (gminna rezerwa finansowa na usuwanie skutków sytuacji kryzysowej, umiejętność przesuwania przeznaczenia środków finansowych);
- 4) stan oraz stopień gotowości sił i środków reagowania kryzysowego;
- 5) porozumienia i umowy o odpłatnym udostępnianiu sprzętu przez zakłady pracy i właścicieli indywidualnych;
- 6) znajomość zagrożeń i zasad zachowania się w przypadku ich wystąpienia przez ludność gminy;**
- 7) przygotowanie merytoryczne pracowników urzędu gminy do wykonywania dodatkowych obowiązków związanych z wykonywaniem zadań w ramach zarządzania w sytuacji kryzysowej;
- 8) współpraca urzędu gminy z jednostkami podległymi i nadzorowanymi, przedsiębiorcami i mieszkańcami gminy w fazie zapobiegania, przygotowania, reagowania i odbudowy dla dobra ogółu mieszkańców.

FINANSOWANIE ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

Finansowanie wykonywania zadań własnych z zakresu zarządzania kryzysowego na poziomie gminnym planuje się w ramach budżetu gminy na dany rok budżetowy. Na finansowanie zadań zleconych z zakresu administracji rządowej jednostki samorządu terytorialnego będą otrzymywały z budżetu państwa dotacje celowe. W budżecie JST ma być utworzona rezerwa celowa na realizację zadań własnych z zakresu zarządzania kryzysowego w wysokości do 1 % bieżących wydatków budżetu jednostki samorządu terytorialnego, pomniejszonych o wydatki inwestycyjne, wydatki na wynagrodzenia i pochodne oraz wydatki na obsługę długu. Na dofinansowanie zadań własnych z zakresu zarządzania kryzysowego jednostki samorządu terytorialnego mogą otrzymywać także dotacje celowe z budżetu państwa

CO TO JEST SYTUACJA KRYZYSOWA, NA CZYM POLEGA?

Sytuacja kryzysowa to zazwyczaj niespodziewane i niepożądane zdarzenie lub seria wydarzeń, które mogą stanowić istotne zagrożenie dla pozycji oraz stabilności organizacji, której dotyczą. Zagrożenie, obok czynników ekonomicznych i organizacyjnych – może mieć negatywne znaczenie dla relacji z otoczeniem. Dlatego też wczesna identyfikacja oraz umiejętne zarządzanie sytuacją kryzysową w momencie jej wystąpienia pozwala na utrzymanie pozycji. Sprawne rozwiązywanie problemów w sytuacji kryzysowej będzie dla otoczenia dowodem mądrości oraz stabilnej pozycji organizacji.



Pamiętajmy, nie przeceniajmy swoich sił i umiejętności „przewidywania” w rodzaju: ja wiem najlepiej, niczego złego z tej chmury nie wyniknie”, bo pomyłka w ocenie i bagatelizowanie zagrożenia może kosztować zbyt wiele. Słuchajmy z uwagą komunikatów meteorologicznych podawanych w ogólnopolskich i regionalnych środkach masowego przekazu. Żywiół może Ci zagrozić nie tylko w miejscu stałego zamieszkania, ale również tam, gdzie się znajdziesz niezależnie od powodu wyjazdu. Działajmy w sposób wyprzedzający, przygotujmy się do potencjalnych sytuacji kryzysowych na miarę swoich możliwości.

Im wcześniej i lepiej przygotowujemy się na nadejście potencjalnego niebezpieczeństwa, tym skutki będą mniejsze, a sam żywioł łatwiejszy do opanowania.

Zarządzanie kryzysowe w ujęciu systemowym, to nie tylko reagowanie, gdy coś się już wydarzy. To także czynienie wszystkiego, aby ograniczyć wystąpienie potencjalnego zdarzenia i jego skutki.



Fot. Magazyn przeciwpowodziowy Stary Bieruń



Fot. Namiot pneumatyczny Losberger.

Telefony Alarmowe w Polsce

TELEFONY ALARMOWE

Z telefonu stacjonarnego:

- **999**: Pogotowie
- **998**: Straż Pożarna
- **997**: Policja
- **994**: Pogotowie Wodno - Kanalizacyjne
- **993**: Pogotowie Ciepłownicze
- **992**: Pogotowie Gazowe
- **991**: Pogotowie Energetyczne
- **988**: Telefon Zaufania
- **986**: Straż miejska
- **981**: Pomoc drogowa
- **032 32 42 427** lub **435** RZK UM BIERUŃ



Dzwoniąc z telefonu komórkowego, należy wybrać jeszcze dodatkowo numer kierunkowy miasta, na przykład: **32 – 997** - aby połączyć się z posterunkiem policji w Bieruniu. W budkach telefonicznych nie są pobierane opłaty za połączenia z telefonami alarmowymi.

Istnieje także ogólny numer alarmowy: **112**, pod który można dzwonić bez podawania numeru kierunkowego. Rozmowa zostanie przekierowana przez operatora do odpowiedniej służby ratunkowej. Niemniej w sytuacjach wyjątkowo poważnych najlepiej wybierać bezpośrednio numer odpowiedniej jednostki ratowniczej (999, 998, 997), ponieważ ogólny numer (112) może działać niepoprawnie w niektórych regionach.